

Ե «Մեղուն» իրանց համար պատիւ համարեն պաշտպան լինել խաւարասէր, յետադէմ, մոլեռանդ, ամբողջ օր թուղթ խաղացող, նիւթապաշտ, տղիտ գասակարգին, որ ինտելիգէնցիայի անուն է կրում, բայց մենք այդ գասակարգը խական ինտելիգենցիա չենք համարում և նրանից շատ բարձր ենք դատում ամբոխի մարզկանց:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

„РУССКИЙ КУРЬЕРЪ“ 1.րազրի թըղ- թԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

Վերացիշեալ լրագրի Կ. Պոլսի թղթակիցը
գրում է հետեւալը: Առաջվայ ժամանակ-
ներում սովորութիւն էր, որ սուլթանի դա-
հակալութեան տարեգարձին Թիւքրիայի
քրիստոնեաների ներկայացուցիչները և ա-
ռաջնորդները բոլորը միասին հանդիսաւոր
կերպով գնում էին պալատը սուլթանին
շնորհաւորելու համար: Այդ օրը տիեզե-
րական պատրիարքը յայտնում էր սուլթանին
Թիւքրիայի բոլոր քրիստոնեաների հպատա-
կութիւնը և հաւատարմութիւնը, բայց մի
քանի ժամանակից այդ սովորութիւնը գոր-
ծածութիւնից ընկաւ, որովհետեւ պատ-
րիարքները չեն համարձակվում բարձր խօ-
սել իրանց հօտի դէպի օսմանեան գահը
ունեցած հպատակութեան և հաւատար-
մութեան մասին: Այս տարի նկատեցին,
որ յունաց և հայոց պատրիարքները պա-
լատը գնուցին առանձին առանձին և այն
էլ տարեգարձից մի քանի օր յետոյ: Տիեզե-
րական պատրիարքը շատ լաւ ընդունվեցաւ
պալատում և մի ժամկց աւելի մնաց սուլ-
թանի մօտ: Նորին սրբազնութիւնը օգուտ
քաղեց այդ դէպքից, և խօսեց սուլթանի
հետ յունական գործերի գործեան մա-
սին: Ձեզ յայտնի է, որ Բ. Դուռը մի քա-
նի ժամանակից արդէն աշխատում է խլել
քրիստոնեաներից այն արտօնութիւնների
մեծ մասը, որ նրանց շնորհված է եղել Կ.
Պոլսի առումի ժամանակից: Յունաց պատ-
րիարքը Բ. Դրան դիտաւորութիւններին
նիստ կերպով ընդդիմադրութիւն է ցոյց
ուղի: Այս անգամ տիեզերական պատ-
րիարքը ապացուցեց սուլթանին այն բոլոր
անյարմարութիւնները, որ կը ծագեն Թիւք-

առատնառով — անսպուսափելի է և միշտ պատահում
իսկոյն կը սկսվեն կամացական տուգանքներ,
որոնք ծանր են գիւղացու համար: Նոյց յարա-
երութիւնները սուր բնաւորութիւն են ստանում,
իոնսարկվում են չարակամութեան ու թշնամու-
թեան... Անսպուններին ու ձիերին կալուածատէրերի
ողից անցկացնելը՝ նմանապէս պատճառ է դառ-
ում փոխադարձ վիճաբանութիւնների, դատերի
վերջին դէպքում սաստիկ ճնշում ու վնա-
սում է գիւղացիներին» (Էջ 595 և 596): Նոյն
գիսի վէճեր բազմաթիւ են գաւառում, նմանա-
պէս կան դէպքեր, որ մի գիւղի անսպունները
անում են արածացնելու՝ հարեան գիւղի հողերի
ողից, ի հարկէ մեծ վնաս պատճառելով ճանա-
զարհի ափերի բոյսներին: Անպրասահմանութիւնը
երացնելու համար, յօդուածագիրը առաջարկում
միջոց տալ գիւղացոց ու հողատէրերին, որ նո-
արարեյօժար կամքով վերացնեն այդ անյար-
արութիւնը, իսկ եթէ որոշեալ միջոցին համա-
այնութիւնն չը կայանայ, այն ժամանակ կողմե-
նից մէկի ինգիրքով կառավարութիւնը պէտք է

2

IV.
Նըբոր զիւղացոց հողատիրութեան ձեւերը կա-
օնաւորի ենք ցանկանում, այն ժամանակ պէտք
մտածենք թէ ինչպիսի իրաւունքներ պէտք է
նենայ զիւղացին իր հողարածնի վրա։ Ու-
ստանի ազգաբնակութեան մեծ մասը պահպա-
ռմ է համայնական հողատիրութիւնը։ Այդ ձե-
ղատիրութեան մնացորդները ներկայում մենք
ենում ենք հայ զիւղացու մէջ Յայտնի է որ
ազգագետինները այժմս էլ ապահովում են

բիայի համար, եթէ կիրագործվեն օսա
նեան մինխարների ցանկութիւնները: Յ
սերի մեծ անբատականութիւնը օգտաւ
էի լինի Թիւրքիայի համար դժուար հ
գամանկների ժամանակ: Սուլթանը ըստ
ուղյթին համօզվեցաւ պատրիարքի պա
ճառաբանութիւններով և յոյս ունեն,
այդ նշանաւոր հարցը յօդուա յոյների
լճամփի:

Հայոց պատրիարքը նոյնպէս ընդունվեց
առ լթանի մօտ մի շաբաթվայ մէջ եր
անգամ: Պատրիարքը պնդում էր իր հր
ժարականի վրա, բայց սուլթանը ստիպ
արան յետ առնել իր ինդիքքը: Պատրիարք
սուլթանին ներկայացրեց մի յիշատակագո
րի մէջ թւում է այն բոլոր թշուառ
թիւնները, որոնցից տանջվում են հայե
և խնդրում էր սուլթանին նպաստել գ
ծերի այլպիսի գրութեան փոփոխութեան
Պատրիարքը աւելացրեց, որ եթէ այդպի
թրութիւնը կը շարունակվի, այն ժաման
նիքն պատասխանատու չէ կարող լինել հ
յերի մէջ հանգստութիւն ուահպանել
համար: Այդ նշանաւոր գօկումեննը տպ
որութիւն գործեց սուլթանի վրա և
իր մօտ կանչեց պատրիարքին, խօսում
դրա հետ իր հպատակ հայերի հաւատա
նութեան մասին և խոստացաւ լուրջ կե
զով զբաղվել նրանց գրութեամբ: Սուլթ
ի խոստմունքի պատճառով պատրիար
քիպածած էր յետ առնել իր հրաժարակ
ը և սպասել խոստումների կատարման
Այսուեղ չեն հաւատում, որ այդ խօս
ունիքները շուտով իրագործվեն: Տեղակ
համուլը զգուշացաւ զատողութիւններ
ելուց սուլթանի և պատրիարքների պ
ատարված անցքերի մասին, լրագիրնե
ռուեցին միայն պաշտօնական այցելութե
համին: Այն ինչ այդ գեպքը Բ. Դրան և պ
ատի մէջ անհամաձայնութիւն գցեց: Ա
համանակ, երբ լրագիրները խօսում էին սո
ւանի կարգադրութիւնների մասին հայ
պատրիարքի վերաբերեալ, Բ. Դուռը պաշտ
ապէս հերքեց այդ կարգադրութիւններ
ոյութիւնը, որոնք իրապէս դոյութիւն ո
ւին, բայց Բ. Դրանը անյայտ էին. այ
անգամանքը վկայում է, որ սուլթա

մբողջ հասարակութեանը անբաժան, և միա
ձեռու միջոցին բաժանվում են զիւղացին
մէջ: Կան և այլ սպարագաներ, ինչպէ-
տօտկամբ», «համբայութիւնը» (որոց մասին
խօսեմ մի այլ անգամ) որոնք համայնակա-
ղատիրութեան մանրանկարներն են: Բայց Ե-
նք թէ ինչ է ասում պ. կալէցին այդ հարց-
րաբերութեամբ: «Մեր կրթված ու մտած-
որդիկանց բազմութիւնը, այդ հարցը այնպէս է-
սում ու վճռում, ինչպէս եղել էր Սկրոպայո-
յոց հայեացքի համեմատ, համայնական հողատ-
թիւնը մի անյաղթեղի պատուար է քաղաքա-
ն ու տնտեսական զարգացման համար, ե-
աբործական պարագմոնքի, կանոնաւոր զիւղա-
տեսութեան և վերջապէս՝ մարդկանց մէջ իրա-
չափ յարաբերութիւններ հաստատելու համար-
ումայնական հողատիրութիւնը — ասում են այ-
ցեացքի կուսակիցները — ամեն անդ գոյութիւ-
ներ բարբարոսական ժամանակներում, և ա-
ն տեղ՝ քաղաքակրթութեան յաջողութեա-
տ, փոխարկված է անհաստական անձնա-

փոքր է ուշաղբութիւն դարձնում իր
մինիստրների վրա: Բ. Գուռը տեսնում է,
որ քիչ քիչ խլվում են իրանից իր արտօ-
նութիւնները: Վրիստոնեայ ժողովուրդների
ներկայացուցիչները անմիջապէս յարաբե-
րութիւն ունեն սուլթանի հետ: Այժմ
մինիստրները ամենափոքր ազդեցութիւն
անգամ չեն ունենայ պատրիարքարանի վրա:
Եթէ գործերը այդպիսի շաւզով կընթանան,
այն ժամանակ Բ. Գուռը միայն պատմական
բառ կը մինի:“

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

— «Հիւսիսային հեռագրական» ընկերութիւնը
հաղորդում է Պեշտից որ Խօրքասիրայի մինիստր
Բէջէկօվիչ հրամարական տուեց իր պաշտօնից:
— Կ. Պօլսի «Մասիս» լրագիրը հազորդում է
հետևեալը: «Այս աւուր «Վազրթի» մէջ ցաւելով
կը կարգանք որ հայերէն «Մանզումէի Եփեար»:
Լրագիրն իր վասարակար պարունակութեանց պատ-
ճառաւ նախարարական հրամանաւ դադրեցաւ:»
— «Մասիս» լրագրում կարդում ենք հետևեալը:
«Մանզումէի Եփեար» իր երէկի թւով կարծիք
կը յայտնէ թէ իր դադարման պատճառ եղած լի-
նին պատրիարքական խնդրոյ մասին իր վերջին
հրամարակութիւնը:»
— Կ. Պօլսի «Phare du Bosphore» լրագրից
քաղելով «Մասիս» լրագիրը հետևեալն է հազօր-
դում: «Կը հաւատանքն թէ մեհ, ուսւթանո հոս-

ման ըրեր է Բ. Դրան, որպէս զի հայաբնակ գաւառաց կացութեան վրա մանրամասն և ձգրիտ տեղեկադիր մը ինողրէ Փաքր-Ասկոյ վարչական իշխանութիւններէն։ Այս տեղեկադիր վեհ, ուղղ թանին պիտի ներկայացվի»

Է որպէս ստոյդ, որ Շէյխ-Խաղուլան կարողացել
է իր հպատակ Քիւրզերին ընդունել տալ ռուսաց
դաւանութիւնը և ուղարկել է արգէն պատգամա-
ւորներին Ռուսաստան այդ խնդրի մասին ռուսաց
հկեղեցու հետ բանակցելու համար:

— «Tempt» լրագրին հետաքրում են Լոնդոնից.
«Արտասահմանի բոլոր թղթակիցները, մասնա-
ւանդ Վիէննայի լրագրիները շատ են հետաքրու-
փում Գլազուտնի Կօպէնհագէն գնալովք: Այդ
հարցի մասին կարծիքները երկուսի բաժանվեցին:
Մի քանիսը կարծում են, որ գիտաւորութիւն

կայ մի դաշնակցութիւնն կապել աւտարօ-գերմանական դաշնակցութեանը ընդպիմադրելու համար, միւսները ասում են, որ Կոպէնհավոքնի մէջ կայացած համաձայնութիւնը բացառապէս եւրոպական խաղաղութիւննը պահպանելու համար է; Աչքի առաջ ունենալով Գլադատօնի բնաւորութեան յատկանիշ-

թիւ անձանց, որոնք այդ պատճառով գառնում են պրօլետարիներ ու վարձկաններ։ Որ դա լոկ ենթագրաթիւն չէ, այլ խակական փաստ, ապացուցվում է ոչ միայն Մալորօսսիայում, այլ և Հար. Երօպայումն արած անհամար զիտողութիւններգի։ Բարձր կուլտուրա ունեցող երկրներում, ժողովրդի նշանաւոր մասը՝ դործարանային (ֆաբրիկայի) և առևտուրական դործունէութեամբ է պարապում—ասում է ա. Խամբէն։

իրը, երկրորդ կարծիքը աւելի հաւանական է:
Morning Post» լրագիրն հեռագրում են թերլինից,
որ Գլազուանի Կօպէնհավէն զալու մասին թերլինի
եջ լուր ստանալուն պէս, գիրմանական դեսպա-
նը դանիական կառավարութեան մէջ, որ արձա-
ուրդ էր սատացել, հրաման ստացաւ անյատպահ իր
ուղը վերստանալ: Իր կողմից Լօնգոնի լրագիրը
դիմու է կրում, որ Գլազուան ուսւաց կառա-
լարութեանը մի քանի զիջտմներ չանի թօլզա-
խցի և Արևելեան Ռումինիայի փիրաքերութեամբ,
բայց զի զրա փոխարէն Անգլիային կատարեալ
ուղաստութիւն տրվի եղիպտական գործերի և գլ-
անս-շնուրկան կաւի վերաբերութեամբ:

— Կորոնը Սերբիայի մէջ վերջնին ժամանակնեւն ում շատ նպաստաւոր չեն նոր թագաւորութեան երթին զարգացման համար: Սեպտեմբերի 20-ին առարված սկուպչինայի անդամների ընտրութիւնները այսպիսի հետևանքներ ունեցան, որ արող են գործին վատ վախճան տալ: Ընտրվածն 34 անդամներ կառավարչական կուսակցութիւնց, 75 արմատականներ, 37 առաջադիմներ և 3 յետադէմներ: Սահմանադրութեան համեմատագաւորը իրաւունք ունի պատգամաւորների 1/3 քանիկութեան համեմատ նշանակել և այդպիսվ մեծացնել կառավարչական կուսակցութիւնը: Այդ բանը, Պրագայի «Politik» լրագրի կարգով, ոչինչով չի փոքրացնի կառավարութեանը ասցրած հարուածը: Եթր Սերբիան թագաւորութիւն յայտնիցաւ, Պիրօչանացի մինիստրութիւնը աղթեց արմատականներին, բայց վերջինները արագ չը մնացին: Ամենից առաջ նրանք հրարիթեցան Սկուպչինայի անդամութիւնից, բայց առավարութիւնը խանգարեց նրանց դիտաւորութիւնները, յայտնելով նրանց իրաւամութեան ժամանակը վերջացած: Լրացուցիչ ընտրութիւնները առավարութեան ցանկութեան համեմատ չը կարգեցան և երեսց, որ արմատականները Սերբիայի մէջ շատ կուսակիցներ ունեն, այսինքն, որ երբիական ժողովուրդը համամիտ չէ կառավարութեան հետ: Դժուար է զուշակել, թէ այդ ընտրութիւնները ինչ հետեւանդներ կունենան:

— Զարդերից հաղորդում են, որ խօրվատական առավամաւորները չեն մասնակցի վիճականութիւններին յայտագիրների հարցի վերաբերութեամբ ուրեր տարածվեցան, իբր թէ ապստամբները նշատուի մէջ էին հաւաքվել բայց այդ լուրերը առաջ հերքվեցան: Ուզովի և Բիշլինցի մէջ անսրգութիւններ պատահեցան: Ապստամբները կանում էին յարձակվել պետական հիմնարկու-

լունիկի վրա, բայց յետ մերինցան զօրքերից:
յդ կուփի ժամանակ ամբոխից 2 հոգի սպանվե-
մու, 34 վիրաւորվեցան:

—Վասիլիանից «Polit. Corresp.» Արագրին զբ-
ում են, «Օք նայելով մի քանի անձանց ցանկու-
անը, որ պատճեան և առուսական կարածու-

անութեան հողափրութիւնը մի քանի կապի-
պիսաների ձևում կենտրոնանալու դէմ, այն
ումանակ համ. հողափրութիւնը ոչ միայն պէտք
պահել, այլ և պահպանել և վաւերացնել օրէն-
դի: Մանաւանդ այդ անհրաժեշտ է մեզանում
կնամշակող պարապման փոքր զարգացման և
կրագործ ժողովրդի լինելու դէմ, այն ժամանակ
ստճառով... Սակայն եթէ համ, հողափրութիւնը
ըկայացնում է զօրաւոր պատուար զիւղական
բոլի հողագուրկի լինելու դէմ, այն ժամանակ
իր այժմեան ձեռվ անկարծիք ունի և շատ
բութիւններ: Համ, հողափրութեան անդամը
քից ու ձեռքից կապված է, նա չէ կարող իր
զածի պէս մշակել հողը, այլ կամայ ակամայ
աք է հնագանդիքի դաշտավարութեան այն ձե-
ռ, որին հետեւում են նրա միւս անդամակից-
ու Այդպիսի գէպքում տնտեսութիւնը բարու-
ու, նախաձեռնութիւնը անհնար է: Զարդաւոր
որ գիւղի բոլոր անդամները ճանաչէին այդպիսի
բերաւացման հարկաւորութիւնը. իսկ դա շուտ
զորում չէ լինում, մանաւանդ քանի որ տնտե-
թիւնը բարւոքելու և նրան այլ ձև տալու ա-
նձին անձնական փորձերը անհնար են, մեծա-
մունթիւնը լաւ օրինակներ չի ունենայ իր աչքի
աջ՝ որոնք նրան դրդէին հետեալ լաւ օրինակին:
Է պատճառով էլ այդ մեծամասնութիւնը՝ ինչ-
որ տեսնում ենք բանի և յամառ կերպով մնում
ը հին հողագործութեան կարգերով աւելի եր-
ր՝ քան թէ պահանջում էին նրա ակներեւ սեպ-
ամն շահերը: Բացի դրանից՝ քանի որ այժմ ա-
տեղ՝ համ, հող, ունեցող հասարակութիւն-
ի մէջ՝ աւելի կամ պակաս յաճախ պատա-

